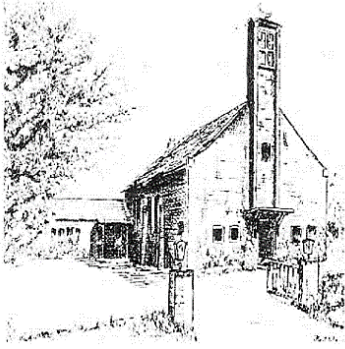

Zondag 26 juli 2026

18.30 uur

Bethlehemkerk Nieuwerbrug

Voorganger: ds. R. van der Knijff

Lied 81: 1, 2, 3 (WK)

Een grote hogepriester
de hemel doorgaan,
is voor de troon gaan staan
en offert al zijn liefde.
Hij heeft zichzelf gegeven,
Hij plengt zijn eigen bloed;
geloof het vast, houd moed:
zijn dood belooft u leven!

Hij is geen harde priester
die niet van zwakheid weet;
dit Lam draagt al het leed
der wereld met zich mede.
Getrouw is Hij bevonden,
in de woestijn geweest,
verzocht, beproefd – Gods Geest
behoedde Hem voor zonde.

Laat ons dan zeer vrijmoedig
de weg gaan tot de troon –
God is om Hem, de Zoon,
genadig en lankmoedig;
al wie zijn hulp verlangen
zullen te Zijner tijd
als Hij als priester pleit
barmhartigheid ontvangen.

Psalm 126: 1, 2, 3 (WK)

Toen God ons weer naar Sion bracht
uit ballingschap en lijdensnacht,
toen was het ons als droomden wij,
wij lachten weer, wij waren vrij.
Verlost van heimwee en verlangen,
zong heel ons volk zijn jubelzangen.
Toen hieven zelfs de heidnen aan:
De HEER heeft hun iets groots gedaan.

De HEER heeft ons iets groots gedaan:
Hij liet zijn volk in vrijheid gaan.
Het kende toen geen droefheid meer,
God schonk aan ons de vreugde weer.
HEER, breng terug die achterbleven,
wend U ons lot, doe ons herleven,
zoals in 't Zuiderland een vloed
de droge beek weer stromen doet.

Wie moeizaam hier met tranen zaait,
zal juichen als hij eenmaal maait.
Dan telt hij smart en moeite niet,
zijn klacht wordt tot een jubellied.
Wel gaat hij wenend langs de akker,
maar God roept het gezaaide wakker.
Dan keert de maaier blij naar huis,
hij brengt zijn gouden schoven thuis.

Lied 12: 1, 2, 3, 4 (WK)

Uw woord omvat mijn leven
en tilt het aan het licht.
Hebt Gij zo door uw spreken
niet alles opgericht?
Uw woord zet mij op vaste grond
en vult met louter leven
de woorden in mijn mond.

Op U laat ik mij voorstaan,

ik ben aan U gehecht.
Waar Gij betrouwbaar voorgaat
ontvouwt zich weer een weg.
De paden die ik zelf bedacht
zijn doelloos doodgelopen.
Zij voerden in de nacht.

Uw woorden te herhalen
is honing in mijn mond.
Mij raakt niet meer het smalen
dat ik mij aan U bond.
Ik weet dat zwerven bitter smaakt,
maar heel mijn zoekend leven –
Gij hebt het zoet gemaakt.

God, laat mij nooit verliezen
de vreugde om uw woord,
de moed mijn weg te kiezen
waar ik uw voetstap hoor.
En overtuig mij dag aan dag
dat Gij mij hebt geroepen,
ja, dat ik leven mag!

Psalm 105: 20, 21 (WK)

Heel Israël trok uit in vreugde,
een volk dat zich in God verheugde,
een juichend volk, door God bevrijd,
een volk vervuld van dankbaarheid.
Het erfde uit Gods eigen hand
de schatten van het heidenland.

Die gunst heeft God zijn volk bewezen,
opdat het altijd Hem zou vrezen,
zijn wet betrachten en voortaan
standvastig op zijn wegen gaan
en zingen zou: Aan God de eer.
Loof, halleluja, loof de HEER.